

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2024. január

A MEÖT közelgő eseményei:

- Január 21. vasárnap 19.00: Ökumenikus Imahét [országos nyitó istentisztelet](#). (Szent István Bazilika)
- Január 21-28.: [Ökumenikus imahét](#).
- Január 29. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- Január 31. szerda 12.30: Ifjúsági Bizottsági ülés
- Február 1. csütörtök 12.30: Szociáletikai Bizottsági ülés
- Február 3. szombat 10⁰⁰-15⁰⁰: Világimnap előkészítő konferencia, Női Bizottság

Amíg a bölcsek ideérnek

Király se, koldus se,
magam se, más se lehetek!
Csillag áll fölöttem,
féltestem hóban,
jövendölések szerint
egy-két dologra megszületék.

Pásztorok kutyája csak eb,
az angyalok szárnya csupa seb,
ajtó-nélküli a HELY.
A csillag megállt.
Ez lenne Betlehem?

Anyám vére a hóban,
olvad, de lucsoktalan
szikrázó a hó.
Vére a szalmán;
ebből tán még
koronám is fonható.

S amíg rágom az emlőt,
sejtem miként jutok
tejtől a vérig.
Könnyen bor lesz a vízből,
semmiség ahhoz, mikor
igazam szegekre cserélik.

Billeg velem a csillag,
alattam ringatózik a jászol.
Erzsébet asszony kinkeservvel
átsimítana a legszörnyűbb halálon.

Amíg a bölcsek ideérnek,
aludnom kell, az előbb születtem.

Nagy Gáspár

Hírlevelünkbe a január havi áhítatot

Právetz Anikó

szóládi református lelkipásztor

írta

Orcám megy veletek

„Majd ezt mondta Mózes az Úrnak: Nézd, te azt mondod nekem, hogy vezessem ezt a népet. De nem adtad tudtomra, kit küldesz velem. Pedig azt mondtad: Név szerint ismerlek téged, és elnyerted jóindulatodat. Ha valóban elnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hogy megismerjelek téged, és hogy elnyerjem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped! Az Úr így felelt: Megnyugtat téged, ha az orcám megy veletek? Mózes erre mondta neki: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped elnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén. Az Úr így szólt Mózeshez: Megteszem ezt is, amiről beszéltél, mert elnyerted jóindulatodat, és név szerint ismerlek téged. Mózes pedig ezt mondta: Mutasd meg nekem dicsőségedet!

Az Úr így felelt: Elvonultatom előtted egész fenségemet, és kimondom előtted az Úr nevét. Kegyelmezek, akinek kegyelmezek, és irgalmazok, akinek irgalmazok. Arcomat azonban nem láthatod — mondta —, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon. Majd ezt mondta az Úr: Van egy hely nálam: állj ide a kösziklára! És amikor elvonul dicsőségem, a köszikla hasadékába állítalak, és betakarlak a kezemmel, amíg el nem vonulok. Azután elveszem a kezemet, és megláthatsz hátulról. Az arcomat azonban senki sem láthatja.” (2Móz 33, 12-23.)

Kedves Testvéreim!

Amikor elérkezünk egy év végéhez, általában alig szoktuk várni, hogy vége legyen. Az ember mintha azt remélné, hogy az a sok minden, amit megtapasztaltunk az év során, az új évvel eltűnik, semmivé lesz. Mennyi nehézség, mennyi kellemetlenség, mennyi félelem, fájdalom, bizonytalanság, mélység sűrűsödött bele a mögöttünk lévő 12 hónapba is! Mindenki a maga életében biztosan sok-sok nehézséget, megoldandó helyzetet élt meg. S talán alig vártuk, hogy végre 2024-et írjunk, ... de vajon miért is, milyen gondolatokkalelve is vártuk ennyire? Már-már olyan gondolatokkalelve váraoztunk, hogy majd egy csapásra megszűnik minden, ami velünk történt, s azzal, hogy 2024-et írunk, minden más lesz.

De vajon lehet-e más minden? Megváltozik-e az élet úgy, mint a karikacsapás? Vajon nem naiv gondolkodásra mutat-e, ha azt gondoljuk, hogy minden problémánk, fájdalmunk, nehézségünk egy csapásra véget ér? Vagy másképp teszem fel a kérdést: megszűntek-e az eddigi évek változásával a gondjaink, problémáink? Némelyek biztosan. Mások talán nem. S biztosan jöttek újak. Ugye, hogy így van? Egyszerűen ilyen az emberi élet. Folyamatosan szembe kell néznünk valamivel, ami ott áll az életünkben, mint megoldandó nehézség, feladat. De akkor mégis miben hozhat mást egy új év? Miben lehet más, mint a mögöttünk lévő hónapok? Erre mutat rá igénk, és igénken keresztül Mózes példája.

Nézzük csak meg, hogyan is, milyen élethelyzetben is találkozunk Isten népével: A nép az egyiptomi fogságból szabadulás után a pusztában van, sok mindent hordozva, cipelve, nemcsak fizikai módon, hanem belül, lélekben is. Mennyi átélt eseményt hordoznak! Gondoljunk csak bele: Ott volt a szívükben mindaz, amit Egyiptomban átéltek! A rengeteg munka, a sok-sok fáradtság, amelyért nem sok megbecsülést és fizetséget kaptak. Ott volt a bizonytalanság érzése, hogy nem tudták, mi vár rájuk az előttük lévő napokban. Rengeteg kérdés: miért történt mindez? Miért va-

gyunk mi itt? Miért szenvedünk? Isten keresése, az Istenhez szálló fohászok hangja.

Aztán egyszer csak Mózes feltűnése, aki úgy jelenik meg, mint Isten küldötte, pedig egészen addig úgy ismerték őt, mint az egyiptomi fáraó fiát. Sorscsapások tanúi voltak, melyekkel az Úr készítette elő kivonulásukat. S végül a szabadulás átélése, talán félelemmel, rettegéssel telve.

A hatalmas, mindent elsőprő boldogság mégis elmaradt, hiszen újra a bizonytalansággal találták szemben magukat a pusztában bolyongva. Részük volt mindeközben hatalmas csodákban is: sziklából való vízfakadásnak, a Vörös-tenger kettéválásának. Istentől megkapják a *Tízparancsolatot*, de közben el is buknek: aranyborjút készítenek, melyért a büntetés az, hogy Isten kivonul népe vándorlásából, és nem megy tovább övével.

Itt, ebben a helyzetben találkozunk ezzel a néppel, az Isten népével. Ugye, mennyire tudunk velük azonosulni? Ugye, hogy mi is mennyi mindent hordozunk magunkban mindabból, aminek átélői, megtapasztalói voltunk az elmúlt idők során?

Kedves Testvérem!

... hogy mi mindennek voltál átélője, megtapasztalója az elmúlt évben, azt csak te tudod ... de mielőtt még benne ragadnánk a múltban, nézzünk csak rá ígétek! Mert ígék nem a múltból üzen, nem a múltból kesereg, vagy éppen azon álmodozik! Nem! Ígék a jövőről ír, mégpedig úgy teszi ezt, hogy az üzenet nekünk is, egy új év kezdetén álló népnek, közösségnek nagyon is aktuális lehet!

Mózes és Isten párbeszéde áll előttünk. Mózes alkudozik Istennel. Elég érdekesnek tűnhet ez: Alkudozni az Istennel? Ilyen van? Ilyen létezik? Szabad ilyet? Isten a nép bűne, az aranyborjú elkészítése után nagyon komoly kijelentést tesz Mózesnek: *„Eredj, indulj tovább a néppel, amelyet kihoztál Egyiptomból arra a földre, amelyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy az ő utódaiknak adom. Angyalt küldök előtted, ... de én nem megyek veled, ... ”* (2Móz 33,1-3.)

Ott áll Isten népe, várva, hogy mi lesz velük, hiszen indulni kellene, folytatni kellene az utat, ... na de az, hogy Isten nem megy velük, az mégis csak elképzelhetetlen! Pedig Isten nem hagyja el végleg népét, sőt, az ígért földjére is beviszi őket, de Ő maga nem lesz jelen, hanem küldöttjét, egy angyal vezetését ígéri meg. Első ránézésre még azt is mondhatnánk, hogy nem is olyan rossz ez, hiszen az angyal személyében mégis csak Isten küldöttéről van szó! De Mózes nem elégszik meg ennyivel. Mózes nem tud belenyugodni ebbe. Igaz, hogy Isten küldöttéről van szó, de Mózes Istent akarta, az Élő Istent, és senki mást!

Mózes bátran Isten elé áll és figyelmezteti mindarra, amit az Úr korábban mondott neki: „Nézd, te azt mondod nekem, hogy vezessem ezt a népet. De nem adtad tudtomra, kit küldesz velem. Pedig azt mondtad: Név szerint ismerlek téged, és elnyerted jóindulatodat. Ha valóban elnyertem jóindulatodat, ismerd meg velem a te utadat, hogy megismerjelek téged, és hogy elnyerjem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped!”

Mózes „mindent vagy semmit” alapon beszél Istennel. Kitartóan és bátran szól az Úrhoz, és így próbál nála célt érni, és adja tudtára Istennek: „Csak te kellesz, Uram, és senki más!” Figyeljük csak meg, mi történik ennek a bátorságnak a hatására: „Az Úr így felelt: Megnyugtatt téged, ha az orcám megy veletek? Mózes erre mondta neki: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped elnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén. Az Úr így

szólt Mózeshez: Megteszem ezt is, amiről beszéltél, mert elnyerted jóindulatodat, és név szerint ismerlek téged.” Isten Mózes szavára, Mózes bátorságára változtat elhatározásán.

Mózesnek szüksége volt Isten jelenlétére, szüksége volt arra, hogy maga Isten mutassa az utat. Miért? Mert megtapasztalta a mögötte lévő évek során azt, hogy egyedül az Úr vezetése az, amely biztos célba juttat. Az Úr jelenléte az, amely által igazán biztonságban érezhetik magukat. Nem erre van szükségünk nekünk is? Nem arra vágyunk, hogy az életünkben, életeseményeinkben ott legyen velünk a legbiztosabb, leghatalmasabb, legerősebb vezető, támasz? Annyi mindennel küzdünk. Annyi bizonytalanság van bennünk, de tudhatjuk azt, hogy Ővele és Őáltala mindezekben győzedelmeskedhetünk!

Kedves Testvérem!

Te miben számítanál Isten vezetésére az előtted álló évben? Mi az, amiben úgy érzed, hogy szükség van az Úr jelenlétére? Isten bátorít ma Mózesen, és az ő példáján keresztül, hogy lehetünk bátrak kérni Tőle! Lehetünk bátrak elé állni és elmondani azt, ami a szívünkben van! Mert talán az életünk nem változik meg gyökeresen a naptári év változásával, de egy valami biztos: minden nehézség és bizonytalanság, minden kétség és fájdalom közepette békességünk lehet afelől, hogy ha kérjük Őt, akkor maga Isten jön velünk, Ő vezet és Ő segít meg bennünket ... meddig? Egész életünkben, egészen az út végéig, a célba érkezésünkig.

Így legyen bátorsággal és kitartással megáldott évünk ... az Isten felé kinyilvánított bátorsággal és kitartással, amellyel nem érjük be kevesebbel, nem érjük be emberi megoldásokkal, nem érjük be emberi gondolatokkal, hanem ragaszkodunk, még pedig rendületlenül ragaszkodunk Őhöz. Ámen

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlG_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel:

„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

„Szeresd az Urat, a te Istenedet... és felebarátodat, mint magadat.” (Lk 10,27)

Ökumenikus imahét országos nyitó istentisztelet

Időpont:

2024. január 21. vasárnap 19 óra

Szentbeszédet mond:

Dr. Erdő Péter
bíboros

Igét hirdet:

Steinbach József
református püspök

Helyszín:

Szent István Bazilika
(1051 Budapest, Szent István tér 1.)

ÖKUMENIKUS VILÁGIMANAP 2024

„Kérlek titeket ...
viseljétek el egymást szeretettel.”
(Ef 4,1-7)

2024. március 1. óra

Helyszín:

